

ninger. Hvis de derfor paa Forhaand skulde være afskaarne fra at opnaa noget Resultat, burde man have sagt det til dem i Forvejen. Udvalgets Flertal kan derfor ikke ræsonnere saaledes, at Lægekorpsets Plan bør foretrækkes, *fordi* det er Lægekorpsets.

Det Mindretal, som jeg har den Ære at være Ordfører for, har sluttet sig til den af Arkitekt Ingemann udarbejdede Plan. I hele denne Sag, hvis Historie den ærede Ordfører for Flertallet fremdrog, har der været, kan jeg sige, en hel Del Politik, som der formentlig ikke burde være i en saadan Hospitalssag. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. For Mindretallet staa den af Arkitekt Ingemann udarbejdede Plan, som den i enhver Henseende absolut bedste og som den, der løser Spørgsmaalet paa den eneste rationelle Maade. Dette har Mindretallet udviklet i sin Betænkning, saa jeg skal ikke komme vidtløftigt ind paa det. Forholdet er det, at naar man vil gaa til en Ombygning af det nuværende militære Epidemihospital, er det sikkert det mest rationelle at ombygge hele Hospitalet og ikke lade noget blive tilbage som Epidemihospital. Dette Hospital er i og for sig et særdeles velbygget Hospital, men det har vist sig, at den Anvendelse, der gøres af det, ikke er saa hensigtsmæssig, som den kunde være, idet der til Stadighed har været en stor Række Pladser, omkring 100, tilovers, der altsaa staa ledige, medens der samtidig paa Garnisonshospitalet i Rigsgade har været Pladsmangel. Det er meget uøkonomisk med saa mange ledige Pladser, og jeg maa sige, at den Anvendelse, der vil blive gjort af Epidemihospitalet, hvis man følger Hærens Lægekorpsets Plan, ogsaa er uøkonomisk, thi disse Bygninger er indrettede som Pavilloner med 25 Senge i hver, og naar det saa hænder, at der paa disse Pavilloner kommer bare et Par Tilfælde af en eller anden smitsom Sygdom, som Skarlagenfeber eller Mæslinger, maa man lade Resten af Pavillonen staa tom, og det er en Fejl, som der ikke kan rettes paa uden at bygge disse Pavilloner fuldstændigt om, idet der i hver Pavillon kun findes een Indgang, eet Tekøkken, eet Pigeværelse, eet Sygeplejerskeværelse, eet Badeværelse, een Klosetafdeling o. s. v., og man kan nu een Gang ikke lægge Patienter med stærkt smitsomme Sygdomme sammen paa samme Pavillon og lade dem blive plejet af den samme Sygeplejerske.

Man har derfor set sig nødsaget til i stor Maalestok til Trods for, at man har ledige Pladser, at tage Telte i Brug, naar man faar en lang Række forskellige smitsomme Sygdomme. Disse Telte er imidlertid meget lidet egnede til Behandling af smitsomme Sygdomme. De lader sig saaledes vanskeligt desinficere. Det er derfor, efter Nutidens Opfattelse af de epidemiske Sygdomme, sikkert det eneste rigtige at faa et helt nyt Epidemihospital, som er indrettet saaledes, at man kan tage en større eller mindre Del i Brug af det paa een Gang, uden at noget af det kommer til at staa ledigt. — noget saadant kan meget let teknisk konstrueres —, og saa tage hele det nuværende Epidemihospital ind som et almindeligt Hospital. Der er store, gode og smukke Sygestuer, og der er ingen Tvivl om, at det meget let kan bruges som almindeligt Hospital, men hvis man vil gøre det, melder det Spørgsmaal sig lige straks, om det ikke var økonomisk rigtigt at sætte en Etage til paa disse Bygninger, som ligger spredte over et meget stort Terrain. Det er ogsaa herom, Striden har staaet i Udvalget, idet Flertallet og navnlig Lægekorpset har ment, at det at sætte en Etage paa, som helst af Skønhedshensyn burde være en Mansardetage, vilde være uforsvarligt, fordi det er hygiejnisk uforsvarligt at anbringe syge Mennesker i en Mansardetage. Jeg tror ikke, dette Argument holder Stik. For det første behøver det jo ikke at være en Mansardetage; hvis man ønsker det, kan man sikkert faa Lov til at sætte en fuld Etage paa. Naar man har ønsket en Mansardetage, er det kun af arkitektoniske Hensyn, fordi en saadan virker kønnere. Der bliver nu ikke forferdelig mange Mansardetager efter Arkitekt Ingemanns Plan, idet baade Kvister og Gavle er opførte i fuld Etage; det bliver altsaa et forholdsvis meget ringe Antal Hospitalspladser, der kommer til at ligge i Mansardetagen. Desuden er der en Del af de syge, som det, saa vidt jeg kan se, ikke vilde være hygiejnisk uforsvarligt at anbringe i saadanne Stuer. Man maa nemlig tage i Betragtning, at mange af de

Rettelse.

- Sp. 3600, L. 10 f. o.: „engelske“, læs: norske.
 — 3639, L. 20—21 f. o.: „omregnet til“, læs: sammenstillet med.
 — 3666, L. 11 f. n.: „ikke noget“, læs: yderligere